

opusdei.org

Video och berättelser om Opus Deis prelat i Portugal

Video och berättelser om msgr Fernando Ocariz vistelse i Portugal. Under dessa dagar kunde han träffa familjer, bekanta sig med utbildningsinitiativ, höra minnen från den senaste VUD och umgås med Opus Deis medlemmar i landet.

2023-10-07

- Onsdag den 4 oktober, ankomst till Lissabon
- Torsdag den 5 oktober, Fátima
- Fredag den 6 oktober, Lissabon
 - Lördag den 7 oktober
 - Söndag den 8 oktober

Söndag den 8 oktober, Lissabon

Mgr Fernando Ocáriz besök i Portugal fortsatte söndagen den 8 oktober med olika möten, lektioner, söndagsmessa och meditationer.

En av dessa aktiviteter bestod av ett möte med dussintals präster från hela Portugal: från Algarve till Minho. Prelaten var synbart glad och sade i början av mötet: "Det är en

stor glädje för mig att se så många präster i olika åldrar, några yngre, andra äldre och mycket erfarna. I grund och botten, som den helige Josemaría brukade säga, är vi alla i samma ålder som Jesus Kristus, eftersom vår identitet, särskilt vid mässan och konsekrationen, är att vara Kristus själv.

Don Fernando kommenterade att en präst kan nå hela världen med kraften i sin bön och nämnde de fruktansvärda krigen i Israel och Ukraina: »När nyheter når oss, låt oss inte se något som främmande, eftersom allt är vårt; i allt finns det själar, i dessa situationer finns Guds och människors smärta.«

Flera präster talade om utmaningarna i sitt präst- och församlingsliv: att leva fast men utan rigiditet; att hantera mobiltelefonen med dess möjligheter och dess skuggor; att förbättra biktfaderns

uppdrag i försoningens sakrament; att dämpa effekterna av oväntade vardagliga svårigheter; att upptäcka strategier för att övervinna slentrian i mässfirande ..

En av frågorna fokuserade på konflikten mellan bönens teoretiskt tydliga primat och den virvelvind av liv som tar oss bort från denna prioritet. Prelatens rekommendation var att skapa ordning i dagen och i uppgifterna: »Det finns tusen sätt att organisera sitt liv, men det viktigaste i vårt liv är i vilket fall som helst vår kontakt med Jesus Kristus. Absolut: det är det viktigaste av allt. Varför? Därför att vår förmåga att hjälpa andra också beror på vår relation till Jesus Kristus.«

Inspirerande historier berättades också, som den om en församlingspräst i utkanten av Lissabon som beslutade att starta evig eukaristisk tillbedjan och blev

förvånad över att hitta cirka femhundra personer som frivilligt täckte alla skift; eller initiativet från en Opus Dei-präst som startade en kurs för förlovade par, som nu har mer än 140 inskrivna.

Prelaten underlät inte att kommentera den kärlek vi alla bör ha till påven. En manifestation av kärlek är att vara «ett föredöme i föreningen med honom och med biskoparna, eftersom det är något grundläggande i kyrkan. Vi är förenade av en övernaturlig vision: påven är Kristi ställföreträdare, och biskoparna är apostlarnas efterföljare.»

På måndagen, tidigt på eftermiddagen, reste Msgr. Fernando Ocariz till Lissabons flygplats med destination Rom. Han sa att han inte skulle ta farväl, eftersom han alltid är mycket nära alla, särskilt de som är en del av Opus Dei-familjen. Han

uttryckte sin tacksamhet för dessa dagar i landet och önskade att många frukter av den Helige Ande kommer att skördas i Portugal.

Lördag den 7 oktober

Lördagen den 7 oktober hölls den andra stora familjetränffen under Opus Dei-prelatens resa till Portugal. I Aula Magna på universitetet i Lissabon deltog cirka 1 500 personer i en avslappnad familjär atmosfär.

Inledningsvis talade msgr Fernando Ocariz kort om hur kärlek förvandlar det vanliga till något extraordinärt, och påminde om rosenkransens effektivitet, eftersom dagen var tillägnad Vår Fru av Rosenkransen. I enlighet med den helige Josemarías läror betonade han att allt kan vara en form av bön, inklusive arbete, vila och fritid, när det offras till Gud.

Därefter gav presentatörerna, det unga paret Leonor och Francisco,

ordet till några av de närvarande som, som vanligt, hade historier att berätta och sökte råd från prelaten. Rita berättade hur hon hade funnit Gud mitt i stora svårigheter, när hon blev änka i unga år, och hur hennes vänner i Opus Dei och några präster hjälpte henne mycket. Det fanns också roliga ögonblick, som berättelsen om Fatimas "lyckliga hönor" eller utmaningen från tennisläraren Tiago, som bjöd in fadern att spela en omgång tennis.

Mitt under talen inträffade ett vackert musikaliskt ögonblick. Simão bad om tystnad och hans fru Carmo, ackompanjerad av två gitarrister, fängslade publiken med en fado: en Ave Maria skriven av författaren Fernando Pessoa. Frågorna fortsatte med Simão, som ville veta hur man kan hjälpa par som upplever svårigheter i sitt äktenskap, vilket Fadern svarade genom att betona vikten av att »ta hand om kärleken,

inte som en känsla som tas emot, utan som en ansträngning, närd av bön, att göra den andra lycklig.«

Sedan var det Armandos tur, som hade arbetat som volontär vid VUD:en. Armando frågade hur han skulle kunna behålla viljan att utbilda människorna omkring sig och se till att Verket fortsätter att vara en stor katekes. Fadern betonade att »viktigare än att överföra information och hjälpa människor att förstå läran, är att hjälpa dem att leva enligt samma lära, en utmaning som upplevs i den personliga vänskapens sfär«. Det fanns också en berättelse om Gonçalo, som i slutet inte hade några frågor, utan bara tack till de människor som hade hjälpt hans far att leva bra sin sista stund både mänskligt och andligt.

Msgr Ocariz avslutade mötet med att be alla om förböner för påven och

gav sin välsignelse till de närvarande.

Lördagsmorgonens möte med en grupp flickor som får utbildning i olika Opus Dei-center slutade på ett liknande sätt. Samtalet var mycket deltagande och livligt, med många musikaliska inslag. En av deltagarna bad prelaten att, när han möter påven Franciskus igen, framföra portugisernas tack för att de hade varit med oss under världsungdomsdagen. Och oväntat, till stor förtjusning för msgr Fernando Ocariz och alla närvarande, kom en Minion - en välkänd figur från barnfilmer - in med ett volontärkit att ge till prelaten.

Olika frågor ställdes om de utmaningar som dessa unga kvinnor står inför, till exempel »Fader, vi vill tala om Gud på universitetet utan att folk tror att vi försöker införa våra

värderingar, vilka råd ger du oss?« eller »Vad ska vi göra när vi ställs inför svåra frågor? Vad mer kan vi göra förutom att få en bra utbildning?« eller till och med »Fader, jag ska börja leda katekesundervisning, vilka råd ger du mig så att de inte bara blir ytterligare en föreläsning?« Svaret lät inte vänta på sig: "Lyssna och ta det till dig! Varje vecka dra ett praktiskt föresats att sträva efter...".

I slutet av mötet, enligt en universitetstradition vid speciella och högtidliga tillfällen, placerades kapporna från de traditionellt klädda på golvet framför scenen så att Monsignore Ocariz kunde kliva på dem när han lämnade scenen.

Fredag den 6 oktober, Lissabon

Fredagen den 6 oktober träffade prelaten ett antal personer, bland annat en grupp ungdomar som regelbundet deltar i Opus Deis

aktiviteter. Frågorna varierade från dem som bad om råd om hur man skiljer Guds röst från vår egen röst, till dem som ville veta vad prelaten hade bett Jungfru Maria om dagen innan i Fatima. Msgr Ocariz rådde ungdomarna att följa vänskapens väg och förklarade att bön är en dialog med Gud och inte en introspektion, och att det kräver överlåtelse till Guds kärlek och tillit till biktens sakrament.

Tidigare hade även en del av ledningen och personalen vid AESE Business School haft möjlighet att hälsa på msgr Ocariz. Ett av ämnena som diskuterades var Världsungdomsdagen i Portugal, som AESE hjälpte till att organisera under påvens vistelse i Lissabon. Prelaten fick en visselpipa från den portugisiska flottan för att guida båtens styrman när han blåste i den.

Dagen inleddes med att msgr Fernando Ocariz besökte skolorna Mira Río och Planalto, som får pastoralt stöd från Opus Dei. På båda ställena hade prelaten möjlighet att personligen träffa några föräldrar, lärare och personal, samt några elever. I Planalto välsignade han en bild av Vår Fru och fick en rugbytröja med sitt namn på.

Besöket i Mira Rio avslutades med några ord där han betonade att utbildning aldrig tar slut: "Under hela vårt liv måste vi utbilda oss för att bli bättre, för att bli bättre människor och framför allt för att identifiera oss mer med Jesus Kristus, det är den utbildning som all utbildning strävar mot".

Torsdag den 5 oktober, Fátima

Det första mötet ägde rum i Fatima. Mer än tvåtusen personer var med msgr Ocariz, som inledde samtalet med att kommentera texterna från

dagens mässa och bad om förböner för påven.

Några av de närvarande tog till orda: "Fader, vad kan vi göra när vi bor på en plats där det inte firas mässa så ofta?"; "Hur kan vi utveckla vänskapsband i affärsvärlden när vi arbetar på distans och mötena alltid sker via Zoom?"; "Hur kan vi hjälpa familjer i kris att engagera sig för att genomföra sitt familjeprojekt?".

Dessa och liknande frågor ställdes av människor som försöker leva sin tro i vardagen: Rita och Fernando, ägare av en järnhandel; Zé Rui, student i konstvetenskap, och hans mamma Cecilia; Gabriela, guldsmed; Olga, biträdande fängelsedirektör; Inês och Francisco, föräldrar till en stor familj ... Prelaten svarade på alla dessa frågor, gav råd eller gjorde en reflektion. Slutsatsen i samtliga fall sammanfattades i en central idé: "Vi måste be!

Två barn erbjöd msgr Ocariz en kopia av en soppterrin som blev berömd under ett av den helige Josemarías besök i Portugal, eftersom grundaren förklarade att dessa trasiga terrin, som sammanfogats med järnbitar, fortfarande var användbara och till och med vackrare än tidigare. Det var så han såg sig själv inför Gud.

På eftermiddagen bad prelaten vid Capelinha - en av platserna där Vår Fru visade sig - och träffade en grupp gifta par som håller kurser om familjen. När någon tackade honom för hans besök svarade msgr Ocariz glatt: "Jag är inte på besök, jag är hemma!"

Onsdag den 4 oktober, ankomst till Lissabon

Opus Deis prelat, Fernando Ocariz, anlände till Lissabon sent på eftermiddagen den 4 oktober. Tre familjer väntade på honom på

flygplatsen för att välkomna honom
till Portugal.

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
resa-till-portugal-jag-ar-hemma/](https://opusdei.org/sv-se/article/resa-till-portugal-jag-ar-hemma/)
(2026-01-29)